

AVRAM IANCU - 200!

Cetatea Cavalerilor

Cartea Mea, e și a Tăi ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

Nr.6(46/iunie 2024)

Craiul munților

Mircea Dorin ISTRATE

motto

Avrămuțul ni-i icoană, însfințind al nost' Ardeal,
Unde candelă-i aprinsă în biserica din deal,
Așteptându-l vină iară cum făcut-a mai odată,
Să ne-orânduie cea viață, fie dreaptă și curată.

Craiul munților de piatră, moțul Iancu, cel iubit,
De toți cei ce pe-astă vatră, închinați și-n preasmerit,
Cer iertare la Măritul pentru dragul lor erou,
Ce-i icoană-n a lor suflet, pe altarul dumnealor.

Vidra-i face-nchinăciune, că acolo s-a născut,
Țebea-i face iertăciune, că-i vecie-n al ei lut,
Iar Ardealul-i pic-o boabă de-a sa lacrimă curată,
Și-o lumină îi aprinde pentru viața lui ce-a dreaptă,

Ce și-a dat-o țării vamă pentru sfânta libertate,
Pentru toți aceia care jinduiau după dreptate,
Pentru biet românul care viața toată-nnevoit
Și-atrăit amărăciunea locului ce l-a iubit.

*

Două veacuri îmi trecură, de când el, pe astă vatră
A văzut lumina zilei colo-n munții lui de piatră,
Și-a lui suflet și-a s-a viață ni-i exemplu de urmat
De vom vrea ca-l nostru nume fie veșnic lăudat.

Azi, trăim sub a sa umbră în Ardealu-i de credință
Unde el, eroul nostru-i veghetoarea cea troiță,
De gândire, conștiință, de credința cea cerească,
De cum trebuie să fie vița noastră, românească.

**

Dormi în pace Avrămuțe, că o fi și-a noastră vrere
Să scăpăm de-nevoire, de necazuri și durere,
Când, găsi-vom înc-odată, ardelean ca tine fie
Să înșiruie în umra-i, necăjiții pe-astă glie,

Și cu ei, cum tu făcut-ai, vrei iară libertate,
Și la toți, la fiecare însfințita cea dreptate
Să ne-adune laolată, într-o sfântă zi de mai,
Și ca tine el ne spuie, îndemnându-ne „NO, HAI !”,

În ruga Iancului

De-ți vedea în DUNGA zării
Om trecând în pas ușor,
Îmbrăcat în UMBRA serii
Către drumul spre izvor,

Cetatea Cavalerilor

Cartea Mea, e și a Tăi ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

Nr.6(46/iunie 2024)

*Și-o avea la dânsul FLUIER
Într-o STRAIȚĂ peticită,
Tot vorbind de unul singur
Despre viața chinuită*

*A acelora ce încă
VIEȚUIESC în Apuseni,
Unde soarta tot încurcă
Viața lor de PĂMÂNTENI,*

*Voi să știți că ăla-i IANCU,
AVRĂMUȚUL nostru drag,
RĂȚĂCIND de-acum săracul
Prin ARDEAL, ca un pribeag.*

*

*S-a SCULAT din somnu-i veșnic
VADĂ ce-i prin astă țară,
De românul încă-i VREDNIC,
Ori tot duce viață-amară.*

*ÎNTRISTAT și-n mare grabă
De cât încă a văzut,
JELUIT se tot întrebă
-Doamne, DARĂ ce-am făcut*

*De ne-ai PUS s-avem în soartă
Mult AMAR, necaz, robie
Și SPERANȚA ce-i plecată
Într-o lungă PRIBEGIE.*

*Nu-i destul cât eu plătit-am
Pentru dragostea de țară?
Nu-i destul cât eu mâncat-am
Pâinea jertfei cea amară?*

*Nu-i DESTUL cât zilnicit-am
Ca speranța să nu MOARĂ?
Nu-i destul cât ÎNDURAT-am
Ce-a mai josnică OCARĂ?*

*LASĂ Doamne, țara, neamul
Cum a fost la ÎNCEPUT,
Când aicea era RAIUL
Lumii-n care-am ÎNCĂPUT.*

*Prea ne-ai DAT la bogăție
Și cu toate ai UMPLUT
Țara, care-ai vrut să fie
Ce nicidecum nu s-a văzut.*

*De-asta ne-au CĂLCAT întruna
Și vecinii și străinii
De îmi PLÂNGE veșnic muma
Că RĂRITU-s-au copiii*

Cetatea Cavalerilor

Coordonat de: Colonel Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Ta! ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

Nr.6(46/iunie 2024)

*Tot luptând să ȚINĂ țara,
Neamul, datina, moșia,
Ca mereu, a câta oară
Să-și arate VREDNICIA.*

*Lasă Doamne, PIC de vreme
Să se-ADUNE dară neamul,
Că doar vezi cum iară GEME
Că-l apasă greu AMARUL.*

*IA-MĂ de mă vrei pe mine
Și îmi dă să DUC în spate,
RĂUL tot ce se cuvine,
Numai IARTĂ-l de păcate.*

*Dă-i și lui, să-și ȚINĂ locul
Doar un STROP de bucurie,
Și ÎMPRĂȘTIE norocul
Peste NOI mai des să vie.*

*Eu CHEZAȘ mă pun, Mărite
Pentru el, POPORUL meu,
Că e bun, cinstit, cuminte
Și-NVĂȚAT cu ce-i mai greu.*

**

*Asta spuse Iancu-n RUGA
Ce-NĂLȚAT-a către cer,
Înyățat de-acum cu lungă
PĂTIMIRII-n foc și-n ger.*

*De-l VEDEȚI cumva spre seară
Printr-o MARGINE de zare,
SĂRUTAȚI-i urma care,
A făcut prin noi, CĂRARARE.*

Veniți la Țebea noastră-nlăcrimată

*Veniți la Țebea noastră-NLĂCRIMATĂ
Acolo unde-n UMBRĂ de gorun,
A Iancului vecie NEUITATĂ
ÎMBĂRBĂTEAZĂ suflet de român.*

*Veniți să-i CEREM Iancului IERTARE
Că nu mai suntem BRAȚUL lui armat,
Că RISIPIȚI pe-a vântului cărare
Ne-am ÎNDULCIT cu toții la păcat.*

*Că sufletui ni-i STERP, voința moale,
Că n-are CINE fie-ne în frunte,
Că VIEȚILE-s sărace, triste, goale,
C-a noastre VISE-s rare și mărunte.*

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 6 (46/iunie 2024)

*Că nu mai este DRAGOSTE de țară
Iar CUGETU-i înfrânt și pus pe scut,
Că BANUL doar ridică și coboară
Iar CINSTEA-i pusă iarăși sub papuc.*

*AUZI-NE tu Iancule de-acuma
Și vino de-NTĂREȘTE brațul nost',
SPERANȚĂ pune-n noi, cum face muma,
Că altfel viața noastră-i fără ROST*

*Poezii din volumul în curs de apariție
„Duhul Iancului,”*

*